

Kahrolası Adın Kaldı Dilimde

— fırat-efe-po · 07 Şubat 2011

Sevdiğim
bu nasıl bir isyan
kaldır bakışlarını dağ yamacından
gelme üzerime
ne günlerimiz vardı
hayal uğruna battığımız
senin adın
kahrolası adın kaldı dilimde

günahların kirpiklerime değince
bu ayaz renkli sağnaklar karışır
kekre fısıltılarla ekimin sesine
ve yokluğun düşer
gölgesiz mülteci masalların hıçkırıldığı
gelme
kahrolası
ağıtlarım kaldı gözlerimde

cesedimin buz tutmuş düğümlerinde
yine yaralarım kanıyor
ah bu nasıl bir isyan
üryan yüzün vurur artık kıyametime
gelme
kahrolası yüzün kaldı çehremde

ayrılığın dar ağacında asılmak hiç acıtmadı
acıtmadı biliyor musun
ihanetinin ilmeđi ölü ceninlerimin
tufanlarda savrulan
kefensiz beşiklerinde

oluk oluk kanadım
sevdim ulan sevdim
seni çok sevdim ben

azraille kaç kez buluştuğum üç beş nöbetlerimin
soluksuz zifiriliklerinde
usulca soyundum tüm günahlarımı
p/aklansam neye yarar
kahrolası izin kaldı benimde
gelme
kaç tövbe bozduğum infazımın gölgesinde
sûr'a üflemeden İsrâfıl
mahşerin avaz avaz koynunda
yeminlerinin sorgularda yaktığı yerde
gel/me

bırak artık bırak
ölüm bir şerbettir kana kana içtiğim dilimde
bir tek adın kaldı zaten bir tek adın
kahrolası adın kaldı dilimde

yalnızlık abidesi